

Daha önce de anayasa ve yasalara açıkça aykırı olduğu halde İstanbul'da 1 Mayıs engellendi; bu ilk değıl. Yönetim, "Na burda gösteri yapacaksın; kimse duymayacak" diye yer gösterdi diye 1 Mayıs serbest olmaz, izne ve emre tabi olur. 1 Mayıs'ta çalışanlar Taksim'de eylem yapmayı talep etmişse yönetimin yegane görevi güvenliklerini sağlamaktır. Bu görevini yapamayacağını düşünmüyorum ama yaptığı, sanki yetersizmiş gibi davranıp kendi yetersizliğini çalışanlara külfet olarak yüklüyor. İktidardaki partinin siyasal amaçları doğrultusunda görevini kötüye kullanıyor ve bu suçtur.

Ne yazık ki hiç utanma arlanma kalmamış.

Bu yıl pek ilgilenmedim; 1 Mayıs'ta bazı gruplar Taksim'e çıkma talebiyle Beşiktaş'ta toplanmış. Valilik ve emniyet, emrindeki silahlı gücü kullanarak engellemiş. Bizim orası on dakikalık yürüyüş mesafesi. Güzel bir Mayıs günü. Sakinler, cam kenarlarında, balkonlarda. Dükkanlar açık. Tatil diye araba pek geçmiyor. Arada bir ticari bir iki taksi; hepsi o. Öğlene kadar, zaman zaman birlikte yürüyen gruplar, bizim oradan geçiyor, tepki ve taleplerini dile getiriyor, "Yaşasın 1 Mayıs" diyor. Esnaf tedirgin değıl tam tersine hoşnut; daha önce de olduğundan biliyorlar, gelen göstericiler zarar vermiyor, bereketiyle geliyor. Kamu güvenli, kamu huzurlu. Ta ki...

Öğleden sonra, pek gösterici yoktu ortada; bir ara çıplak ayaklı, plastik terlikli, yirmi yirmi beş yaşlarında bir genç, "TOMA geliyor" diye bağıırıp ortalığı telaşa vermeye çalıştı. Hemen nereden geldiğı belirsiz, göstericilere pek benzemeyen üç beş kişi belirdi. Neden olduğu belirsiz biçimde çöp arabalarını devirip caddeye dizdi ve çekip gitti. Yine nedensiz biçimde buraya iki tane gaz bombası atıldı. Bir süre sonra bir TOMA belirdi; arkasında da sanki savaş varmış da tankın arkasında yoğun ateşten saklanıyorlarmış gibi erken yirmilerinde bir manga polis saklana saklana ilerliyordu. Bu görüntüye tam tezat oluşturacak biçimde hepsinin önünde elinde telsiz muzaffer general edalarında biri adeta caka satıyordu. Sabahtan beri geçen göstericilerin binde biri ya varlar ya yoklar. Göstericiler karşılık verseler üç beş dakikada silip süpürürler bunları çıplak elleriyle. Amaçları çatışma değıldi her halde. Zaten çoktan dağılmışlardı.

Bir yanda utanma, diğesinde akıl kalmamış

Olaylar boyunca, göstericiler yasal çerçevenin dışına çıkmadılar. Biz sakinleri hiç rahatsız etmediler, üstelik güven duygusunu hissettirdiler. Huzuru da güveni de bozan, hiç bir kargaşanın yaşanmadığı bizim oraya üç dört defa şu ya da bu yoğunlukta gaz bombası atan, birincisinde bir manga polis, ikincisinde bir TOMA, iki manga polis ve önlerinde amir olduğu izlenimi veren zat ile gelip sanki savaş alanındaymışlar gibi yoldaki arabalara, dükkanların önündeki mallara zarar verebilecek biçimde davranışlarıyla adına yakışmayan eminiyet kuvvetleri oldu.

Ne yapacaksın; hiç utanma arlanma kalmamış.

Basına yansıyan haberlerden bir organize suç örgütü olduğu anlaşılan iktidar partisiyle gizli koalisyon ortağı gibi davranan Kürtçü parti ve bunların denetiminde olan ya da bunları gizli ya da açıkça destekleyen yerli ve yabancı, özel ve kamu güçlerinin anayasa ve yasaları kale almadığı biliniyor. Yargının yasalara değil bunlara uygun olmayı gözettiği açıkça hissediliyor. Bu koşullarda bunlara karşı yasal olarak hiç bir gösteri yapılamaz. Hal böyleyken demokratik bir hukuk devletindeymişiz gibi 1 Mayıs eylemi yapmayı planlayan sendika, parti ve örgütler, bu yaptıklarıyla demokratik meşruiyeti olmayan hukuksuz bir yönetimin eline kalmış olan ülkemize, marjinal gruplar tarafından kışkırtmacalar yapılan demokratik gösterilerin yapıldığı bir ülkeymiş görüntüsü veriyorlar. Bir de bunu yaparak kahraman olacaklarını sanıyorlar.

Hiç akıl kalmamış.

Ya sorumlular belli, doğrudan karşısına çıkacaksın ya da gidip göstermelik İslamcı ya da göstermelik Kürtçü organize suç örgütlenmesiyle zapturapt altında tuttıkları insanları uyandıracak, dinle, dille, etnisiteyle, kimlikle yalıtılmışlıktan çıkarıp yasal ve demokratik olarak örgütlenmelerini sağlayacaksın. Gerisi allı pullu muhalifçilik, direnişçilik rolü kesmektir. Bilinmez mi?

Ne utanma ne akıl kalmış; yuh olsun hepinize.